

Abstrakt:

Tato práce přistupuje k Patočkově filosofii umění z perspektivy „péče o duši“. Myšlenka „péče o duši“, se rozvíjí především v rámci Patočkovy filosofie dějin. První část práce se proto pokouší určit podrobnější obsah myšlenky „péče o duši“ na pozadí toho, jak tato myšlenka krystalizovala v Patočkově filosofii dějin od 30. let až po její zralou podobu v textech a přednáškách z let 70. Jako určující se pro motiv duše ukazují autorovy úvahy o svobodě a její provázanosti s mravním momentem existence, stejně jako s jejím vztahem k pravdě zjevování. Tyto tři momenty vytváří u Patočky hlavní momenty zkušenosti duše, kterou lze nalézt i v umění. Patočkovy interpretace uměleckého jazyka ukazují, že chápal umění nejen jako místo zkušenosti svobody, ale i jako specifický druh reflexe lidského postavení ve světě a lidského vztahu ke zjevování. Přesto umění svým výrazivem obrazů a citů zůstává podle Patočky na půli cesty mezi filosofií a mýtem. Proto lze nakonec umění u Patočky připsat charakter péče o duši jen v limitovaném smyslu, totiž že je to přítomnost pohybu transcendence, který je v umění všech dob pro Patočku oslovující, a nikoli výsledky, které jsou, jakkoli hluboké, nakonec vždy postřehy a spojeními o věcech ve světě.